मक्षं स्त्रीघातदोषोभवेदिति भवान्महात्मा मन्येत तदपिन इयं ताराऽस्यवालिनः आत्मेति ज्ञात्वा जहि ॥ एवंच तदभिन्नत्वान्मम नतेस्त्रीवधदोषइतिभावः ॥ महात्मेत्यने न ताटकावधादिकृतवतः स्त्रीवधोअकिंचित्करइत्यपि सूचितं ॥ ३७ ॥ स्त्रीणांपुरुषात्मत्वमेवसाधयति ॥ शास्त्रेति ॥ शास्त्रे शास्त्रीययागाद्यनुष्ठाने प्रकर्षेण सहैवयोगात् अ धिकाराद्विविधाच्चवेदात् अर्धोवाएषआत्मनोयत्पत्नीतिश्रुतेः ॥ अनन्यरूपाः अभिन्नरूपाः ॥ नकेवलं दोषाभावमात्रमपितु स्त्रीदानफलमपीत्याह दारेति ॥ अन्यदधि कं दानंनेतिभावः ॥ ३८ ॥ त्वंचापीति ॥ एवंच धर्मेणपापमपनुदतीतिन्यायेनापि ॥ हेवीर ते नमद्वधदोषइतिभावः ॥ यद्वा मम वीरस्य पत्युः छलेनघातात्प्राप्तमधर्मसं

यच्चापिमन्येतभवान्महात्मास्त्रीघातदोषस्तुभवेन्नमह्यं॥ आत्मेयमस्येतिहिमांजहित्वंनस्त्रीवधःस्यान्मनुजेंद्रपुत्र ॥३७॥ शास्त्रप्रयो गाद्विविधाच्चवेदादनन्यरूपाःपुरुषस्यदाराः ॥ दारप्रदानाद्धिनदानमन्यत्प्रदृश्यतेज्ञानवतांहिलोके ॥ ३८ ॥ त्वंचापिमांतस्यममप्रि यस्यप्रदास्यसेधर्ममवेक्ष्यवीर ॥ अनेनदानेननलप्स्यसेत्वमधर्मयोगंममवीरघातात् ॥ ३९ ॥ आर्तामनाथामपनीयमानामेवंग तांनार्हसिमामहंतुं ॥ अहंहिमातंगविलासगामिनाप्लवंगमानामृषभेणधीमता ॥ ४० ॥ विनावरार्होत्तमहेममालिनाचिरंनशक्ष्या मिनरेंद्रजीवितुं ॥ इत्येवमुक्तस्तुविभुर्महात्मातारांसमाश्वास्यहितंबभाषे ॥ ४१ ॥ मावीरभार्येविमतिंकुरुष्वलोकोहिसर्वोविहितोवि धात्रा ॥ तंचैवसर्वंसुखदुःखयोगंलोकोब्रवीत्तेनकृतंविधात्रा ॥ ४२ ॥

बंधं नलप्स्यसे किंच ततएवमच्छापतःप्राप्तमधर्मयोगमधर्मफलयोगं स्त्रीवियो गरूपंनलप्स्यसे ममावधेतु लप्स्यसेएवातएव क्वचित्पठ्यते॥अचिरेणैवकालेनत्वयावीर्यबलाद्धता सासीतामंमशापेननचिरात्त्वयिवत्स्यतीति ॥३९॥ अपनीयमानां प्रियस काशादन्यतइतिशेषः ॥ अहंतुं नार्हसि ॥ अपितु हंतुमेवेत्यर्थः ॥ तत्रहेतुरहंहीति ॥ ४० ॥ वरार्होत्तमहेममालिना श्रेष्ठयोग्योत्तमस्वर्णमालावता ॥ ४१ ॥ विमतिं मरण विषयां विरुद्धमतिं॥ सर्वोलोकोविधात्रा विहितः अहरादौसृष्टः तं लोकं सुखदुःखाभ्यामवर्जाभ्यां योगोऽस्य तं तेनैव विधात्रा कृतं लोक्यतेऽनेनेतिलोकोवेदोब्रवीत्॥ न हवैसशरीरस्यसतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्तीतिश्रुतेः ॥ ४२ ॥